

**ПІДГОТОВКА МЕХАНІЗАТОРСЬКИХ КАДРІВ МТС  
У ПІСЛЯВОЄННИЙ ПЕРІОД НА ЖИТОМИРЩИНІ  
(1944-1946 рр.)**

***Костянтин Сидоров***

*аспірант кафедри історії України Житомирського державного  
університету імені І. Франка*

Одразу після звільнення території України від німецько-фашистських загарбників актуальною проблемою було відновлення зруйнованої економіки країни. Однією з найважливіших її сфер стало сільське господарство, швидкість відновлення якого залежала від налагодження роботи та подальшого розвитку колгоспів, радгоспів та МТС.

Першочерговою проблемою, з якою зіткнулася влада в процесі відбудови МТС, була проблема кадрового забезпечення їх працівниками, котрих катастрофічно не вистачало. Тому потрібно було організувати швидку та якісну підготовку і перепідготовку спеціалістів сфери сільського господарства. Виконання поставленого завдання можна було реалізувати через налагодження роботи спеціальних освітніх закладів.

Для організації повноцінного навчального процесу у сільсько-господарських навчальних закладах, держава виділила спеціальну техніку, в тому числі й у інститути та технікуми Житомирщини. Крім вищих і середніх навчальних закладів, підготовка та перепідготовка трактористів здійснювалась власне на курсах при МТС.

Проте система навчання мала свої недоліки. Спостерігався низький рівень організації навчального процесу та матеріально-технічної бази: не вистачало приміщень, незадовільними були матеріально-побутові умови перебування слухачів курсів з підготовки механізаторських кадрів, недостатньо забезпеченою була учбова база курсів.

Таким чином, у післявоєнний час відчутним був дефіцит профільних спеціалістів МТС, механізаторів і працівників масових сільськогосподарських професій, від яких залежала ефективність роботи сільськогосподарської галузі. В подальші роки створювалися заклади для підготовки спеціалістів сільськогосподарської галузі, що полегшило питання кадрового забезпечення працівниками машинно-тракторних станцій.